

Mezi mé nejoblíbenější autory a interprety patřili a patří Jan Vodňanský a Petr Skoumal. Ale nechci psát o jejich životě a díle, byť by to vydalo na mnoho stránek a na mnoho nahrávek. Vypůjčil jsem si pouze název jedné písně zpívané s nádherně parodovaným pathosem Janem Vodňanským. Prostý text v pochodovém rytmu sděluje, že v Mičurínově (se schválně protahovanou samohláskou) bydlí milá dívka. Ve skladbě zazní špílec jen pro znalce v podobě několika taktů ze sovětské písně Nás vzbudilo ráno již chladné. Podobné hříčky se dopustil například Jiří Šlitr ve známé Babetě, kde zazní část melodie písně Svobodovy armády Přes spáleniště (Směr Praha). Ale podobných milých "krádeží" se dnes běžně dopouští Dušan Vainier, když do svých písní sem tam schová kousíček Beatles.

O hudební hříčky ale nejde. Nevím, zda ve světě existuje tak četné přejmenování ulic, jako u nás. Kdo dnes ví, že Mičurin byl jen prostý železničář - zahrádkář, který byl Stalinovým režimem oslavován jako génius, který vypěstuje mrazuvzdorná jablka? 25. února tohoto roku to bylo 40 let, co se v Praze upálil Jan Zajíc, osmnáctiletý chlapec ze Šumperku. Jeho jméno dnes nese ulice v Praze 6, která se dříve jmenovala Mladé gardy. Je ironií osudu, že Mladou gardu tvořili mladí lidé, téměř ještě děti, kteří bojovali proti německé okupaci a do jednoho byli po velmi krutém mučení popraveni vhozením do šachty. Román Alexandra Fadějeva, který navíc podlehl cenzuře, protože nespojil mladé lidi s odbojem vedeným komunisty (spojení neexistovalo), udělal z těchto lidí neživotné modly, tak jako ho udělal Stalin z nevinného zahrádkáře Mičurina.

Podle mého názoru stojí v jedné řadě Jan Zajíc, Jan Palach i členové Mladé gardy spolu s těmi mladými chlapci, kteří zahynuli v kryptě kostela, když předtím spáchali atentát na jednu z největších lidských bestií. Ti všichni nemohou za ty, kteří jejich jména dali do názvů náměstí a ulic, aby je za pár let nahradili jinými, "více pravými jmény".

Vždy jsem toužil bydlet v Praze v Zahradním městě, kde ulice nesou krásná jména jako Šeříková nebo Jasmínová. Květiny kvetou navzdory diktátorům, převlékačům kabátů a hlupákům. Květina nikdy nepadne v nemilost jako oslavovaný a zapomenutý zahrádkář Mičurin a jemu podobní.